DE BESCHERMING VAN DE ACCOUNTANTSTITEL

door L. J. Harms

Met waardering en instemming heb ik indertijd het artikel van de Heer C. P. A. Bakker betreffende het titulatuurvraagstuk gelezen en voor zover ik heb kunnen nagaan, deelt een aantal collegae zijn standpunt. Uit een artikel in het M.A.B. van november 1958 blijkt echter, dat de Heer Kraayenhof een geheel andere mening is toegedaan. Het lijkt mij daarom gewenst, dat ook anderen hun opinie over dit onderwerp zeggen. Men dient zich voor ogen te stellen, dat het publiek de begrippen „arts, advocaat, notaris, accountant” opvat als aanduiding van een beroep. Wil men dit beroep beschermen, hetgeen wil zeggen, dat men maatregelen treft om het publiek de zekerheid te geven, dat men met een bevoegd persoon te doen heeft, dan bereikt men dit niet door een algemeen bekend woord als arts, enz. te bestemmen voor de personen die juist niet bevoegd zijn en de wel-bevoegden een extra titel te geven, zoals in ons geval „register-accountant”.

Zolang het publiek niet vertrouwd is met hetgeen onder register-accountant wordt verstaan zal het een grote onrechtvaardigheid zijn tegenover al degenen, die zich pas accountant mogen noemen na het afleggen van vele examens, als iedereen vrij is zich de titel van accountant aan te matigen. Deze onrechtvaardigheid wordt niet weggenomen door het recht van de afgestudeerde assistent-accountant zich naast accountant ook register-accountant te mogen noemen. Voor het publiek is hij zonder meer accountant.

Als de Heer Kraayenhof in zijn betoog suggestieve uitdrukkingen gebruikt als „burgers van een recht beroven” en „men zou iets van hen afnemen”, dan meen ik, dat zijn bezorgdheid voor deze mensen voortkomt uit het niet nauwkeurig onderscheid maken tussen de bestaansmogelijkheid en het voeren van een titel. Men mag iemand niet van zijn bestaan beroven, maar dit houdt nog niet in, dat men personen in het bezit moet laten van een titel, die zij zichzelf hebben toegekend, terwijl zij zich bewust waren, dat anderen die titel pas mogen voeren na een jarenlange kostbare studie met opoffering van veel vrije tijd.

Met de Heer Bakker ben ik het eens, dat degenen, die afstand van de titel moeten doen en zich b.v. administratie-kantoor moeten noemen, geen noemenswaardige teruggang in hun verworven clientenkring behoeven te vrezen. De band tussen de client en de accountant of wie zich daarvoor uitspeelt, is gewoonlijk zo hecht, dat de client niet gemakkelijk een andere vertrouwensman kiest.

Ik ben derhalve ook van mening, dat het overweging zal verdienen zich nog eens op het titulatuurvraagstuk te bezinnen.

Mijn bezwaren tegen de voorgestelde regeling zijn in het kort samengevat:

- a. het publiek, dat niet voldoende op de hoogte van de verhoudingen in de accountantswereld is, hetgeen vooral bij de kleine en middengrote ondernemers het geval is, zal iedere zich noemende accountant als volkomen bevoegd zien;
- b. de afgestudeerde assistent-accountant vindt niet de volle beloning voor zijn jarenlange studie als iedereen zich met de thans geheel ingeburgerde titel accountant mag sieren.